

villige Bidrag til Statsfornödenheder en Sum af c. 400,000 Rd., hvoraf er anvendt til Betaling af leverede Geværer 335,691 Rd. Nu forekommer det mig besynderligt, at af disse frivillige Gaver, der ere givne af Kongerigets Undersaatter, skulle $\frac{2}{5}$ komme til Fordeel for Hertugdømmerne. Det forekommer mig, at det neppe kan antages at være overeensstemmende med Gavernes Hensigt, og jeg troer heller ikke, det kan siges at stemme med Billighed. Det forekommer mig, at da denne Sum er holdt udenfor Regnskabet, vilde altsaa, hvis den ikke var indkommen, Kassebeholdningen for Diebliffet være det samme Beløb mindre. Der vil altsaa være endnu 335,000 Rd. mindre i Kassebeholdningen, og det vilde derfor forekomme mig billigt og retfærdigt, at foruden det Beløb, der skal tilgodefrives ifølge Forslagets § 1, et Beløb af 335,000 Rd. blev tilgodebrevet Kongeriget og ikke Fælleskassen. Der er imidlertid med Hensyn til Paragraphen selv af den meget ærede Finantsminister paaberaabt et andet Argument til Fordeel for den, idet han har gjort opmærksom paa, at der jo vel fandtes en Kassebeholdning tilstede, og at der ogsaa var en Kasse, men at denne Kasse egentlig ikke havde nogen Bund, og at man altsaa ikke kunde vide, hvor Pengene tilsidt bleve af, naar man vedblev at fylde i en Kasse, hvori der ingen Bund var. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at saalænge den meget ærede Finantsminister har Bestyrelsen af Kassen, saa er det mig ligegyldigt, om der findes nogen Bund eller nogen Nøgle eller nogen Laas derfor eller ikke. Jeg har ingen Tvivl om, at den meget ærede Finantsminister nok vil varetage Landets Interesse paa en saadan Maade, som Landet vel kan være tjent med; men jeg formoder, at den meget ærede Finantsminister har meent, at der dog kunde være Betænkeligheder derved, og, forsaavidt den meget ærede Minister kunde have meent, at den Erfaring, som vi tidligere have gjort, dog maaskee kunde tale for, at en saadan Forholdsregel, som er foreslaaet i § 1, blev givet, og at det vilde vise sig, at den var hensigtsmæssig, da vil jeg gjerne indrømme, at Erfaringen er af den Betskaffenhed, at det jo vel kan anses for at være fornødent. Det maa

nemlig erindres, at, naar der var Tale om den Kassebeholdning, der fandtes her tilstede i Kjøbenhavn eller i Kongeriget, og det blev paastaet, at den tilhørte Kongeriget, da blev det udhævet, og det meget stærkt, at man ikke kunde sige med Bestemthed, hvorledes den var opstaaet, om alene ved Kongerigets Penge, eller om man dog ikke havde begyndt i 1848 med en Kassebeholdning, der var fælles, saa at den Kassebeholdning, der nu var tilstede, dog idetmindste maatte være af blandet Natur, deels hørende til Monarchiet, deels til Fælleskasse-Beholdningen og maaskee noget af den til Kongeriget. Men hvad man udhævede, var, at der var en betydelig Deel deraf Fællesbeholdning. Hvis dette forholder sig saaledes, skjønner jeg ikke Andet, end at det samme Argument maa gjælde for de Kassebeholdninger, der vare tilstede i Holsteen og Slesvig den 1ste April 1853, og det er jo om dem, at Forslagets § 1 indeholder en Bestemmelse; men det er bekendt, at den afgaaede Finantsminister ikke deelte den Anskuelse, at der i disse Beholdninger var Noget, der hørende til Monarchiet, men at de særskilt tilhørte deels Holsteen, deels Slesvig, idet de allerede ere blevne forbrugte for disse Hertugdømmer hvert for sig; og jeg troer, at det vil fremgaa af det, jeg har oplyst for om de Fællesindtægter, som i de 5 Aar ere faldne for Holsteen og Slesvig, at de jo dog ogsaa maae have været med at skabe disse Kassebeholdninger, der fandtes i Holsteen og Slesvig den 1ste April 1853. Jeg maa altsaa være enig med den meget ærede Finantsminister, hvis det har været hans Anskuelse, at Erfaringen bedst taler for, at der tages en Bestemmelse med Hensyn til Kassebeholdningen, da det ikke gaaer an at gaae ud fra den Anskuelse, at de Penge, der findes i Kongerigets Kasse, ere fælles, idetmindste indtil videre, og at de, der fandtes i Holsteens og Slesvigs Kasser, ere særegne Kassebeholdninger for disse to Hertugdømmer. Det er altsaa i Henseende til dette, at jeg kan finde mig foranlediget til at stemme for § 1. Jeg skal endnu kun bemærke med Hensyn til § 1, at der jo vel i Udtrykkene kunde være Noget, som jeg troer er mindre hensigtsmæssigt; men jeg skal ikke opholde mig derved, da